

Czuwanie przed Niedzielą Miłosierdzia

**NAWRACAJCIE SIĘ
I WIERZCIE W EWANGELIĘ**

Łagiewniki - Bazylika Miłosierdzia Bożego
11-12 kwietnia 2015

Redakcja:

Ks. Stanisław Szczepaniec

Opracowanie:

Ks. Stanisław Szczepaniec

Zofia Waligórska

Agnieszka Dorosz

Jadwiga Witkowska

Czuwanie prowadzą:

Wspólnota bł. Jana Pawła II „totus Tuus”

Przedstawiciele Szkoły Lektora

Schola z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego z Kurdwanowa

Program

21.00 Nieszpory

22.00 Celebracja: „Człowiek zniewolony i uratowany”

24.00 EUCHARYSTIA

02.15 Różaniec z modlitwą o przymnożenie wiary i łaskę nawrócenia

04.15 Modlitwa o owocne przeżycie Niedzieli Miłosierdzia

WSTĘP

Program duszpasterski Episkopatu Polski na obecny rok wyraża się w słowach: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” (Mk 1,15). Wezwanie do nawrócenia dociera do nas w sposób szczególnie w okresie Wielkiego Postu. Jest to rzeczywiście taki czas w rytmie roku liturgicznego, w którym słowa o zmianie życia padają częściej niż w innych okresach rocznej wędrówki wiary.

Jednak program Episkopatu obejmuje cały rok, a nie tylko czas Wielkiego Postu. Na tej drodze przeżywamy również Niedzielę Miłosierdzia Bożego, która wieńczy czas uroczystej Oktawy Zmartwychwstania naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Czy jest to również dzień nawracania się, by mocniej wierzyć w Ewangelię? Nie ma co do tego wątpliwości, że czas miłosierdzia i dzień miłosierdzia znajdują się w centrum tematu nawrócenia. Wszak to miłosierdzie Boże daje człowiekowi łaskę serca skruszonego, daje mu siły do wyznania grzechów i wspiera go w dążeniu do poprawy.

Dar miłosierdzia Bożego nie wyczerpuje się jednak w udzieleniu człowiekowi łaski przebaczenia grzechów. Z przebitego Serca Jezusa wypływa również drugi promień, który przypomina o Eucharystii, o pełnej komunii z Jezusem i Kościołem, o świętowaniu radości odkupienia, o śpiewaniu radosnego alleluja. Wielki Post to pierwszy krok na drodze nawrócenia, a okres Wielkanocny to drugi krok. Ten pierwszy doprowadza do źródeł miłosierdzia, a ten drugi uczy korzystać z otrzymanej łaski. Ten pierwszy wlewa w serce człowieka wszystko, co najpiękniejsze, a ten drugi przyczynia się do tego, aby człowiek nie zmarnował otrzymanych darów. W tym pierwszym wlewamy łyżę żalu, w tym drugim płyną z naszych oczu łyżę wdzięczności.

W czasie czuwania w noc, przez którą wchodzimy w świętowanie Niedzieli Miłosierdzia, będziemy wracać do tego tematu wiele razy. Wprowadzą nas w ten klimat już radosne nieszpory poprzedzone uczczeniem Chrystusa, który zwycięża ciemność śmierci i jako światło świata oświeca drogi tego życia i wskazuje ostateczny cel ziemskiej wędrówki.

Do tematu nawrócenia i jeszcze mocniejszej wiary w orędzie, które niesie Ewangelia powrócimy w czasie celebracji: „Człowiek zniewolony – człowiek uratowany”. Pomocą w refleksji będzie znak, znajdujący się w bazylice Miłosierdzia Bożego przy tabernakulum. Jest to krzew, który symbolizuje człowieka miotanego przez namiętności, złe pragnienia, nieuporządkowane przywiązanie do spraw tego świata. Chrystus przychodzi do tego człowieka i przynosi mu dar miłosierdzia. Kto ten dar przyjmuje i jed-

noczy się z Jezusem, przestaje być człowiekiem, „którym miotają fale i porusza każdy powiew nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi i przebiegłości w sprowadzaniu na manowce fałszu” (Ef 4,14). Taki człowiek nie ulega też tak łatwo własnym słabościom, gdyż jego siłą jest Chrystus.

W centralnej części czuwania, jaką stanowi Eucharystia, otrzymujemy największe umocnienie na naszej drodze wyzwania się z grzechu i dążenia do świętości. Dar słowa, łaska udziału w paschalnym przejściu Chrystusa przez śmierć do zmartwychwstania, a także cud sakramentalnej komunii z Jezusem, to skarby ofiarowane nam w każdej Eucharystii.

O dar nieustannego nawracania się i dążenia do świętości, a także o łaskę wzrostu w wierze będziemy się modlić również w rozważaniu chwalebnych tajemnic różańca. Modlitwa różańcowa daje szczególną możliwość medytacji zbawczych tajemnic, wprowadza w świat Boga, a równocześnie wyprasza błogosławieństwo dla ludzi.

W ostatniej części czuwania będziemy się modlić o owocne przeżycie Niedzieli Miłosierdzia dla wszystkich wiernych. W tym szczególnym, wybranym przez Boga miejscu będziemy powierzać Bogu pielgrzymów, którzy przybędą do sanktuarium, a także wszystkich, którzy oczekują daru Bożego Miłosierdzia.

I NIESZPORY NIEDZIELI MIŁOSIERDZIA

Śpiew nieszporów będzie poprzedzony uczczeniem Chrystusa, który jako zwycięzca śmierci, piekła i szatana, przychodzi do swego Kościoła. Wyróżnionym znakiem Jego obecności pośród nas jest Paschał. Zostaną więc odśpiewane wybrane fragmenty wielkanocnego orędzia Kościoła, które słyszeliśmy w Wigilię Paschalną, a wszyscy, witając Chrystusa, będą powtarzać śpiew: „Radosna Światłości”.

W czasie Nieszporów oświetlenie bazyliki niezbyt mocne, aby było widać teksty wyświetlane na ścianie.

UCZCZENIE CHRYSYTA ŚWIATŁOŚCI ŚWIATA

Procesji wejścia towarzyszy gra organów. Gdy biskup dojdzie do miejsca przewodniczenia, schola zaczyna śpiew „Radosna światłości”. Jest on powtarzany wielokrotnie. Przy każdym powtórzeniu wyznaczona osoba pochodzi do paschału i zasypuje kadzidło do kadzielnicy umieszczonej przed paschałem.

Schola: Radosna Światłości, - Prawdziwa, Jedyna Mądrości, - Jezu Chryste, Panie nasz!

Wszyscy: Radosna Światłości, - Prawdziwa, Jedyna Mądrości, - Jezu Chryste, Panie nasz!

W czasie śpiewu zasypanie kadzidła.

Kapłan: „Weselcie się już zastępy aniołów w niebie: weselcie się słudzy Boga. Niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x). *Zasypanie kadzidła.*

Kapłan: „Zdobny blaskiem takiej światłości, raduj się Kościele święty, Matko nasza! Ta zaś świątynia niechaj zabrmi potężnym śpiewem całego ludu”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x). *Zasypanie kadzidła.*

Kapłan: „A zatem proszę was, bracia najmilsi, którzy stoicie tutaj podziwiając jasność tego świętego płomienia, byście razem ze mną wzywali miłosierdzia wszechmogącego Boga”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x). *Zasypanie kadzidła.*

Kapłan: „W tę noc pełną łaski, przyjmij, Ojcze święty, wieczorną ofiarę uwielbienia, którą Ci składa Kościół święty, uroczyste ofiarowując przez ręce swoich sług tę świecę, owoc pracy pszczelego roju”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x). *Zasypanie kadzidła.*

Kapłan: „Prosimy Cię, przeto, Panie, niech ta świeca, poświęcona na chwałę Twojego imienia nieustannie płonie. Przyjęta przez Ciebie, jako woń przyjemna, niechaj się złączy ze światłami nieba. Niech ta świeca płonie, gdy wzejdzie słońce nie zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały”.

Wszyscy: Radosna Światłości (2x). *Zasypanie kadzidła.*

NIESZPORY

K. † Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,

i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

Hymn (Na melodię „Wesoły nam dziś dzień nastał”)

1 Na świętej uczcie Baranka,
Odziani w szaty zbawienia,
Przebywszy Morze Czerwone,
Ku czci Chrystusa śpiewajmy.

2 Bo Jego Ciało nas karmi,
Na krzyżu za nas wydane,
A Jego Krwią napojeni,
Żyjemy odtąd dla Boga.

3 Gdy Noc paschalna nadeszła,
Mściciela miecz nas ominął,
I wtedy Pan nas wyzwolił
Spod władzy księcia ciemności.

4 Już Chrystus Paschą jest naszą
I szczerą prawdę zacznem,
Niewinnym Bożym Barankiem,
Co siebie złożył w ofierze.

5 O jakże cenna ofiara,
Przez którą piekło jest starte,
A lud wychodzi z niewoli,
By pełnię życia odzyskać.

6 Już Chrystus grób swój porzucił,
Zwycięski wraca z Otchłani,
A gdy uwięził szatana,
Otworzył niebo dla wszystkich.

7 O stań się, Jezu, dla duszy
Radością Paschy wieczystej
I nas, wskrzeszonych Twą mocą,
Do swego przyłącz orszaku.

8 Niech Ciebie, Panie promienny,
Powstały z martwych po męce,
I Twego Ojca, i Ducha
Wysławia rzesza zbawionych. Amen.

Psalm 110, 1-5. 7

Rzekł Pan do Pana mego: *
"Siądź po mojej prawicy,
Aż uczynię Twych wrogów *

podnóżkiem stóp Twoich".
Pan rozciągnie moc Twego berła ze Syjonu; *
panuj wśród swych nieprzyjaciół!
Przy Tobie panowanie w dniu Twego triumfu: †
W blasku świętości *
z łona jutrzenki zrodziłem Cię jak rosę.
Pan przysiągł i tego nie odwoła: *
"Tyś jest kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka".
Pan jest po Twojej prawicy, *
zetrze królów w dzień swego gniewu.
On po drodze pić będzie z potoku, *
dlatego głowę podniesie.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Maria Magdalena i druga Maria przyszły do grobu, by namaścić pogrzebane ciało, lecz nie znalazły Pana. Alleluja.

2 ant. Zbliżcie się i zobaczcie miejsce, * gdzie Pan był pogrzebany. Alleluja.

Psalm 114

Gdy Izrael wychodził z Egiptu, *
dom Jakuba od ludu obcego,
Przybytkiem jego stał się Juda, *
Izrael jego królestwem.
Morze to ujrzało i uciekło, *
Jordan swój bieg odwrócił,
Góry skakały jak barany, *
pagórki niby jagnięta.
Cóż ci jest, morze, że uciekasz? *
Czemu bieg swój odwracasz, Jordanie?
Góry, czemu skaczecie jak barany *
i niby jagnięta, pagórki?

Drżysz, ziemio, przed obliczem Pana, *
 przed obliczem Boga Jakuba,
 Który zmienia opokę w jezioro, *
 a skałę w źródło wody.
 Chwała Ojcu i Synowi, *
 i Duchowi Świętemu.
 Jak była na początku, teraz i zawsze, *
 i na wieki wieków. Amen.

Ant. Zbliźcie się i zobaczcie miejsce, / gdzie Pan był pogrzebany. Alleluja.

3 ant. Jezus powiedział niewiastom: * Nie bójcie się, / idźcie i oznajmijcie moim braciom: / niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą. Alleluja.

Pieśń (Ap 19, 1c-2a. 5b. 7)

t.: Ap 19, 1-7 m.: greg.

1. K.: Al - le - lu - ja! W.: Al - le - lu - ja!

K.: Zbawienie chwała i moc należą do Bo-ga na-sze-go, W.: Al-le-lu-ja!

K.: bo Jego wyroki są prawdziwe i spra - wie - dli - we.

W.: Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja!

2. K.: Alleluja. W.: Alleluja!
 K.: Chwalcie Boga naszego, wszyscy Jego służą, - W.: Alleluja!
 K.: Którzy się Go boicie, wielcy i mali. W.: Alleluja. Alleluja!
3. K.: Alleluja. W.: Alleluja!
 K.: Bo zakrólował Pan Bóg nasz, Wszechmogący, - W.: Alleluja!
 K.: Weselmy się i radujmy, i oddajmy Mu chwałę.
 W.: Alleluja. Alleluja!
4. K.: Alleluja. W.: Alleluja!
 K.: Bo nadeszły gody Baranka, - W.: Alleluja!
 K.: A Jego Małżonka się przystroiła. W.: Alleluja. Alleluja!

K.: Alleluja. W.: Alleluja!
K.: Chwała Ojcu i Synowi, - W.: Alleluja!
K.: I Duchowi Świętemu, W.: Alleluja, Alleluja!

K.: Alleluja. W.: Alleluja!
K.: Jak była na początku, teraz i zawsze, - W.: Alleluja!
K.: I na wieki wieków. Amen, W.: Alleluja, Alleluja!

Ant. Jezus powiedział niewiastom: / Nie bójcie się, / idźcie i oznajmijcie moim braciom: / niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą. Alleluja.

Czytanie

1 P 2,9-10

L1: Wy jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła; wy, którzyście byli nie-ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzyście nie dostąpili miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali.

Responsorium krótkie

K. Oto dzień, który Pan uczynił. / Alleluja, alleluja.
W. Oto dzień, który Pan uczynił. / Alleluja, alleluja.
K. Radujmy się w nim i weselmy.
W. Alleluja, alleluja.
K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
W. Oto dzień, który Pan uczynił. / Alleluja, alleluja.

Pieśń Maryi

Ant. Po ośmiu dniach, * mimo drzwi zamkniętych, / Jezus stanął wśród uczniów / i rzekł do nich: Pokój wam. Alleluja.

Wielbi dusza moja Pana *
i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.
Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *
Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.
Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *
a Jego imię jest święte.
Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *
nad tymi, którzy się Go boją.
Okazał moc swego ramienia, *
rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.

Strącił władców z tronu, *
a wywyższył pokornych.
Głodnych nasycił dobrami, *
a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
pomny na swe miłosierdzie,
Jak obiecał naszym ojcom, *
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Po ośmiu dniach, * mimo drzwi zamkniętych, / Jezus stanął wśród uczniów / i rzekł do nich: Pokój wam. Alleluja.

Prośby

Chrystus powstając z martwych, zniweczył śmierć i przywrócił nam życie. Gorliwie wołajmy do Niego:

K1: *Wysłuchaj nas, Chryste, żyjący na wieki.*

K1: Ty jesteś kamieniem, który odrzucony przez budujących, stał się głowicą węgła, spraw, abyśmy byli żywymi kamieniami w budowli Kościoła.

K2: Ty jesteś wiernym i prawdomównym świadkiem, pierworodnym spośród umarłych, wspomagaj swój Kościół, aby dawał o Tobie nieustanne świadectwo.

K3: Ty jesteś jedynym Oblubieńcem Kościoła, który narodził się z Twojego boku przebitego na krzyżu, uczynj nas świadkami Twojej miłości.

K4: Ty jesteś Pierwszy i Ostatni, byłeś umarły, ale żyjesz, zachowaj ochrzczonych w wierności aż do śmierci, aby zasłużyli na obiecaną nagrodę.

K5: Ty jesteś światłością i pochodnią świętego Miasta Bożego; oświeć naszych zmarłych, aby z Tobą królowali na wieki.

Ojcze nasz.

Boże zawsze miłosierny, Ty przez doroczną uroczystość wielkanocną umacniasz wiarę Twojego ludu, † pomnóż łaskę, której udzieliłeś, abyśmy

wszyscy głębiej pojęli, jak wielki jest chrzest, przez który zostaliśmy oczyszczeni, * jak potężny jest Duch, przez którego zostaliśmy odrodzeni, i jak cenna jest Krew, przez którą zostaliśmy odkupieni. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Błogosławieństwo

Śpiew: „Wesel się, Królowo miła”.

Wesel się, Królowo miła, bo Ten, któregoś zrodziła - Zmartwychwstał Pan nad panami, módl się do Niego za nami. - Alleluja, alleluja!

Ciesz się i wesel się w niebie, - Proś Go za nami w potrzebie, - Byśmy się też tam dostali, - I na wiek wieków śpiewali: Alleluja, alleluja!

*Ty Światłość dnia wszedłeś w moje ciemności,
Dałeś mi wzrok, abym mógł
Widzieć Twą twarz i spojrzenie miłości,
W którym roztapiasz mój strach.*

Ref: Jestem tu, by wielbić, by oddawać chwałę,

Jestem tu, by wyznać to mój Bóg!

Dobry i łaskawy, cały tak wspaniały,

Ponad wszystko cenny dla mnie jest.

*Ty czasów Król wywyższony na wieki,
Jaśniej w niebie Twój tron.
Zszedłeś na ziemię, by stać się Człowiekiem,
By rajem stał się mój dom.*

I niczym nie odpłacę się

za miłość Twą i za Twój krzyż /3x

PRZYPOMNIENIE POPRZEDNICH CELEBRACJI

Godz. 22.00

Wprowadzenie

P: Dziękujemy Bogu za łaskę niesporów, za tę wspaniałą liturgiczną modlitwę Kościoła, w której mogliśmy uczestniczyć. W dalszej części czuwania kierujemy naszą uwagę, jak to już było zapowiedziane, w stronę znaku krzewu, który w naszej bazylice znajduje się przy tabernakulum i przy obrazie „Jezu, ufam Tobie”. Chcemy ten znak, na który tak często patrzymy, lepiej zrozumieć. Zanim jednak to uczynimy, zostaną krótko przypomniane myśli z celebracji, którą przeżyliśmy dwa lata temu oraz w ubiegłym roku.

ZANURZENIE W BEZMIARZE BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

L2: W kształcie bazyliki, a szczególnie w witrażach, które ją zdobią, wyrażona jest prawda o niezmiernym miłosierdziu Boga. Ten bezmiar miłosierdzia wyraża obraz głębi oceanu. W sposób szczególnie głęboki i przejmujący wyrażała tę prawdę św. Faustyna w swoim „Dzienniczku”. Wsłuchajmy się w kilka jej wypowiedzi mówiących o zanurzeniu człowieka w Bogu, w Jego miłości i miłosierdziu. Po każdym odczytanym fragmencie zostanie wyłączone część światła w bazylice. W końcu pozostanie tylko oświetlenie zewnętrzne, które pokaże nam jeszcze wyraźniej znak zanurzenia dany nam w tej świątyni. Wtedy, kontemplując to misterium, zaśpiewamy słowa św. Faustyny o ziarnku piasku zanurzonym w oceanie miłości.

Po każdym odczytanym fragmencie następuje chwila ciszy oraz wyłączenie części światła w bazylice.

L3: „Duch mój cały zatonął w Bogu, w tym oceanie miłości. Czułam, że jestem cała pogrążona w Nim” (Dz. 177).

L3: „Czuję, że mnie przenika wzrok Pański, poznaję dobrze wielkość Jego i nędzę swoją, cierpienie jakieś dziwne przenika duszę moją i radość taka, jakiej porównać z niczym nie zdołam, czuję się obezwładniona w objęciach Boga, czuję, że jestem z Nim i rozpływam się jako jedna kropla wody w oceanie. Nie umiem tego wyrazić, co przeżywam; po takiej modlitwie wewnętrznej czuję siłę i moc do pełnienia cnót najtrudniejszych, czuję niechęć do wszystkich rzeczy, które świat ma w poważaniu, pragnę całą duszą samotności i ciszy” (432).

L3: „Czuję, że mieszkasz we mnie z Ojcem i Duchem Świętym, a raczej czuję, że ja żyję w Tobie, o Boże niepojęty. Czuję, że się rozplątam w Tobie, jako jedna kropla w oceanie. Czuję, że jesteś na zewnątrz i we wnętrzościach moich, czuję, że jesteś we wszystkim, co mnie otacza, we wszystkim, co mnie spotyka. O Boże mój, poznałam Cię wewnątrz serca swego i ukochałam Cię ponad wszystko, cokolwiek istnieje na ziemi czy w niebie” (478).

L3: „O Panie, zanurz duszę moją w oceanie Bóstwa swego i udziel mi łaski poznania Ciebie, bo im Cię lepiej poznaję, tym Cię goręcej pragnę, a miłość moja potęguje się ku Tobie; czuję w swej duszy otchłań niezgłębioną, którą wypełnia tylko Bóg; rozplątam się w Nim jako jedna kropla w oceanie” (605).

Tu światła wyłączają się całkiem, a wszyscy zgromadzeni powtarzają trzy razy śpiew: „O Piękności niestworzona”.

*O Piękności niestworzona,
kto Ciebie raz poznał,
ten nic innego pokochać nie może .
Czuję, że tonę w Nim, jako
jedno ziarenko piasku
w bezdennym oceanie miłości.
Czuję, że nie ma ani jednej
kropki krwi we mnie, która
by nie płonęła miłością ku Tobie.
Miłosierdzie Boże /x3*

Po trzecim śpiewie następuje zapalenie świateł, ale tylko w prezbiterium oraz światła w dolnej części, pod chórem. Nie zapalać świateł na górze.

UCZESTNICTWO WE WSPÓLNOCIE ŚWIĘTYCH

L1: W ubiegłym roku, przygotowując się do kanonizacji dwóch papieży, bł. Jana XXIII i bł. Jana Pawła II, przeżywaliśmy celebrację „Communio sanctorum”. Modliliśmy się do świętych i błogosławionych, ukazanych w dolnej kaplicy bazyliki. Dziś dziękujemy nie tylko za dar kanonizacji, lecz także za umocnienie wiary w świętych obcowanie. Przez wstawiennictwo naszych niebieskich Patronów zanosimy do Boga naszą modlitwę.

Ukazują się zdjęcia dwóch papieży, św. Jana XXIII i św. Jana Pawła II.

Śpiew: „Oddany Maryi, Sługo Miłosierdzia”

*Oddany Maryi Sługo Miłosierdzia,
Janie Pawle Wielki, wstawiaj się za nami!*

*1. Ojcu przedwiecznemu, który wszystko stworzył,
Chrystusowi Panu, który nas odkupił,
Świętemu Duchowi, co w nas zamieszkuje,
Polecaj z miłością pielgrzymów tej ziemi.*

*2. Do najlepszej Matki i Królowej świata
Zasłuchanej w Słowo, stojącej pod krzyżem,
Której zawierzyłeś całe swoje życie,
Prowadź nas grzeszników spragnionych świętości.*

*3. Za Kościół Chrystusa, żyjący w rodzinie,
Zgromadzony Słowem, umocniony Chlebem,
Za wszystkich postanych, namaszczonech krzyżem,
Oręduj wytrwale przed Obliczem Pana.*

*4. Pomóż kochać Boga, całym naszym sercem,
miłować bliźniego jak siebie samego,
Naucz adorować i uwielbiać Pana,
teraz i w wieczności, do której dążymy.*

Ukazuje się zdjęcie całej kaplicy „Communio Sanctorum”.

L2: Święta Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami.

Święta Siostrzo Faustyno,

Święty Wojciechu, arcybiskupie Pragi, męczenniku,

Święty Stanisławie, biskupie i męczenniku,

Święty Hierotheosie, misjonarzu z Konstantynopola,

Święty Gelercie, biskupie i męczenniku,

Święty Maksymilianie Mario Kolbe, kapłanie i męczenniku,

L1: Święty Andrzeju Świeradzie i Benedykcie, pustelnicy,

Święty Stanisławie Kostko, zakonniku,

Święty Melchiorze Grodziecki, kapłanie i męczenniku

Święty Stefanie, królu,

Święty Władysławie, królu,

Święta Pirosko, księżno,

Błogosławiony Władysławie, lekarzu,

Błogosławiona Saro, męczennico,

P: Wszchemogący i miłosierny Boże, uwielbiamy Cię w Świętych, w których jaśniej Twoja chwała. Spraw, abyśmy naśladowując ich życie i rozważając ich naukę gorliwie dążyli do świętości. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Śpiew: *Nie bój się, wypłyn na głębie, - jest przy tobie Chrystus.*

CELEBRACJA – DROGA ŚWIATŁA

„CZŁOWIEK ZNIEWOLONY – CZŁOWIEK URATOWANY”

Godz. 22.30

P: Naszą uwagę kierujemy teraz na krzew znajdujący się za ołtarzem, na centralnej ścianie bazyliki. Opowiada on o człowieku i jego spotkaniu z miłosiernym Panem. Stan człowieka, przedstawionego w tym znaku krzewu, jest trudny. Miotają nim różne siły. Obraz nie mówi wprost, jakie one są, gdyż poszczególne osoby mogą mieć różne skłonności do złego. Najczęściej jest to jednak potrójna pożydlivość, jako skutek grzechu pierworodnego. W szerszym opisie wymieniamy siedem grzechów głównych, czy też siedem głównych przyczyn naszych codziennych upadków. Własnymi siłami człowiek nie potrafi tych sił opanować. Jednak widzimy, że w ten świat ludzkich słabości wkracza Chrystus. Przynosi dar odkupienia, przynosi odpuszczenie grzechów i pomoc w walce z pokusą.

W celebracji, podobnie jak w poprzednich latach, będziemy przeżywać Drogę Światła. Są to spotkania ze Zmartwychwstałym. On przychodzi do swego Kościoła, a my pragniemy Mu wyrazić wdzięczność za dzieło odkupienia. W szczególny sposób będziemy wielbić naszego Pana za dar cierpliwego wyzwalania nas ze złych skłonności, określanych jako siedem grzechów głównych. Przypominają o nich znaki umieszczone na krzewie. Przeżywając kolejne spotkania ze Zmartwychwstałym będziemy usuwać znaki, mówiące o skłonności do złego oraz zapalać świece, które wyrażają zapal do modlitwy i czynienia dobrze.

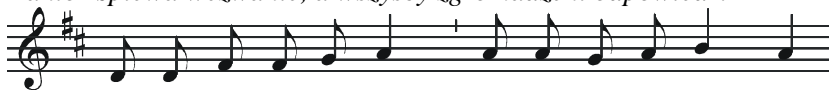
Rozpoczynając Drogę Światła prosimy Ducha Świętego, aby nas prowadził i jednoczył z Jezusem Zmartwychwstałym.

Śpiew: „Duchu Święty, wołam, przyjdź!”

*Duchu Święty wołam przyjdź,
bądź jak ogień duszy mej,
bądź jak ogień w ciele mym, rozpal mnie.
Wszchemogący Bóg jest pośród nas,
Miłosierdzie jego wielkie jest.
Okazuje dobroć swoją dziś
dla tych, którzy chcą miłować Go.*

SPOTKANIE 1 - PRZY PUSTYM GROBIE

Kantor śpiewa wezwanie, a wszyscy zgromadzeni odpowiadź:

K: To - bie chwa - ła i cześć, Je - zu Zmar-tych-wsta - ty!

w: Ze - ślij na nas swo - je - go Du - cha.

L4: Z Ewangelii według św. Jana: „Wyszedł Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwa razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu [...]. Wtedy wszedł do wnętrza [...]. Ujrzał i uwierzył” (J 20,3-9).

L3: Dołączamy, Panie Jezu, do Apostołów Piotra i Jana, którzy biegną do grobu. My także spieszymy na spotkanie z Tobą. Idziemy jako ci, którzy przez dziedzictwo grzechu pierworodnego i przez własne upadki, zostali dotknięci pychą, wyniosłością, chorą ambicją, brakiem umiejętności spojrzenia na siebie w prawdzie, przypisywaniem sobie tego, co otrzymaliśmy od Ciebie.

L6: Zdajemy sobie sprawę, Panie nasz, że te postawy nie zniknęły całkowicie z naszych serc, choć przystąpiliśmy do spowiedzi i przyjęliśmy Cię w Komunii świętej. Dlatego dziś chcemy z nową gorliwością przyjąć lekarstwo, jakie nam dajesz. Jest nim nieustanne uwielbianie Ciebie w Twoich cudownych dziełach, a szczególnie w Twoim zmartwychwstaniu. Kto z głębi serca śpiewa na Twoją chwałę, tego leczysz z wszelkiej wyniosłości i pychy. Przyjmij, Panie Jezu, nasz śpiew uwielbienia i naucz nas trwać w tej postawie.

Wyznaczona osoba zdejmuje znak z krzewu, a następnie podchodzi do paschału, zapala świecę i stawia ją przed ołtarzem w przygotowanym miejscu. W tym czasie wszyscy śpiewają.

Śpiew: „Niech zabrzmie Panu”

Ref: Alleluja, alleluja, alleluja.

1. Niech zabrzmie Panu chwala w niebiosach
Na wysokościach cześć niech oddadzą.

*Wielbijcie Pana duchy niebieskie,
Wielbijcie Pana Jego zastępy.*

*2. Słońce księżycu, wielbijcie Pana,
Gwiazdy świecące, wielbijcie Pana,
Niebiosa niebios, wielbijcie Pana,
Wody podniebne wielbijcie Pana.*

*3. Niech wszyscy wielbią imię Pana,
Bo Jego słowo stwarza wciąż wszystko,
Bo tylko Jego Imię jest wzniosłe,
Niechaj na wieki brzmi Jego chwała.*

*4. On daje siłę swemu ludowi,
Z prochu podnosi swoich przyjaciół,
Jest Bogiem bliskim dla Izraela,
Swoich wybranych On sam umacnia.*

*5. Niech zabrzmie chwała Ojcu co stwarza,
Jego Synowi który jest Panem,
Duchowi który w nas zamieszkuje,
Przez wszystkie wieki wieków! Amen.*

SPOTKANIE 2 - Z NIEWIASTAMI WRACAJĄCYMI OD GROBU

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L4: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Gdy anioł przemówił do niewiast, one pośpiesznie oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i biegły oznajmić to Jego uczniom. A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: «Witajcie». One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się. Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą»” (Mt 28,8-11).

L5: Wspominając skromne i pełne poświęcenia niewiasty, które przyszły do grobu, aby namaścić Twoje ciało, Panie, pragniemy dziękować Ci za umocnienie nas w walce z drugą skłonnością do zła, którą w sobie nosimy. Św. Jan Apostoł nazywa ją pożądliwością oczu, a my często mówimy o chciwości i zachłanności, o chęci posiadania jak najwięcej i nieuczciwym zdobywaniu dóbr materialnych, o niszczeniu konkurencji i oszukiwaniu innych, o braku zaufania wobec Ciebie i liczeniu tylko na własne działania oraz o wielu innych postawach, które wciskają się w nasze życie. Z uwagą

wpatrujemy się w słowa św. Pawła, który uczy, że „korzeniem wszelkiego zła jest chciwość pieniędzy” (1 Tm 6,10)

L6: Zmartwychwstały Panie, dziękujemy Ci za wszelkie łaski, dzięki którym możemy pokonywać i opanowywać obecną w nas pożądlivość oczu. Pragniemy również na nowo przyjąć lekarstwo, jakie nam dajesz. Jest nim postawa wdzięczności wobec Ciebie i wobec ludzi. Im więcej w nas wdzięczności, tym mniej chciwości, im bardziej dziękujemy, tym mniej pożądamy. Gdy jesteśmy z Tobą zjednoczeni, umiemy zachować pokój i cieszyć się tym, co posiadamy. Przyjmij, Panie Jezu, nasz śpiew wdzięczności i uwielbienia.

Wyznaczona osoba zdejmuje znak z krzewu, a następnie podchodzi do paschału, zapala świecę i stawia ją przed ołtarzem w przygotowanym miejscu. W tym czasie wszyscy śpiewają.

Śpiew: *Oto jest dzień, który dał nam Pan!
Weselmy się i radujmy się w nim! Alleluja, alleluja!*

*1. Ty, który mieszkasz w chmurze pełnej ognia,
Ty, który siedzisz na tronie z szafirów,
istot tajemnych otoczony chórem,
Boże chwaly wielkiej.*

*2. Ty, co zamykasz cały wszechświat w dłoni,
Czynisz z obłoków posłuszne rydwany,
Jako swych posłów Ty kierujesz wichry,
Boże Stworzycielu.*

*3. Ty, któryś mówił w krzaku gorejącym,
Ojczyźnie narodu dawnego Przymierza,
Lud prowadziłeś przed czerwone wody,
Boże Ocalenia.*

*4. Panie kapłanów, królów i proroków,
złota świątynia przybytkiem Twym była,
Tyś jednak wybrał dom swój w naszych sercach,
Boże Miłosierdzia.*

*5. Aby pojednać grzesznych ludzi z Tobą,
dałeś nam Syna, co stał się Człowiekiem,
w Nim okazałeś głębię Swej miłości,
Boże Odkupienia.*

6. Przyjął On mękę, śmierć i pogrzebanie,

*Krwi Swej purpurą przywrócił nam życie,
dnia zaś trzeciego powstał z mroków grobu,
Boże Zmartwychwstania.*

*7. Tobie Najwyższy, pełen majestatu,
razem z Twym Synem i Duchem płomiennym,
sława niech będzie, cześć i dziękczynienie,
Boże zawsze wierny.*

SPOTKANIE 3 - Z MARIĄ MAGDALENĄ

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L4: Z Ewangelii według św. Jana: „Maria Magdalena stała przed grobem płacząc. Odwróciła się i ujrzała stojącego Jezusa, ale nie wiedziała, że to Jezus. Rzekł do niej Jezus: «Niewiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz?» Ona zaś sądząc, że to jest ogrodnik, powiedziała do Niego: «Panie, jeśli ty Go przeniósłeś, powiedz mi, gdzie Go położyłeś, a ja Go wezmę». Jezus rzekł do niej: «Mario!» A ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: «Rabbuni», to znaczy: «Nauczycielu»” (J 11a.14b-16).

L5: Maria Magdalena bardzo pragnęła Ciebie spotkać, Panie Jezu. Przyszła do grobu i cierpliwie szukała. Jej pragnienie zostało spełnione. Usłyszała Twój głos i zobaczyła Cię. Teraz była już inną osobą niż kiedyś. Zanim poznała Ciebie, prowadziła rozwiązłe życie. Ulegała pożądliwości ciała, o której mówi św. Jan Apostoł. Szukała głównie cielesnego zadowolenia. Pożądliwość ciała jest kolejnym dziedzictwem grzechu pierworodnego. Gdy ktoś jej ulega, może stać się jej niewolnikiem, a wtedy nieczystość kała jego serce.

L6: Dziękujemy Ci, nasz Panie, że pierwszą apostołką Twego zmartwychwstania uczyniłeś Marię Magdalenę, nawróconą kobietę. Jest przykładem pokonania pożądliwości cielesnej i całkowitego przyłgnięcia do Ciebie. Ją więc posyłasz z wielkanocnym orędziem do tych, których wybrałeś na Apostołów. Dziś przynosisz nam również kolejny dar, który jest lekarstwem na nasze choroby. Obok daru autentycznego uwielbienia Ciebie i szczerzej wdzięczności za otrzymane od Ciebie dary, pragniemy przyjąć dar radości z przebywania z Tobą. Im bardziej radujemy się Tobą, tym mniej szukamy radości gdzie indziej. Ta radość ma dzisiaj cechy paschalne. Jest świętowaniem Twojego zwycięstwa, w którym dajesz nam udział. Przyjmij, Panie, nasz śpiew radości.

Wyznaczona osoba zdejmuje znak z krzewu, a następnie podchodzi do paschału, zapala świecę i stawia ją przed ołtarzem w przygotowanym miejscu. W tym czasie wszyscy śpiewają.

Śpiew: „Otrzyjcie już łzy płaczący”.

1. Otrzyjcie już łzy płaczący, żale z serca wyzujcie, - Wszyscy w Chrystusa wierzący, weselcie się, radujcie. - Bo zmartwychwstał samowładnie, jak przepowiedział dokładnie. - Alleluja, alleluja, niechaj zabrzmii: „Alleluja”!

2. Darmo kamień wagi wielkiej Żydzi na grób wtoczyli, - Darmo dla pewności wszelkiej zbrojnej straży użyli, - Na nic straż, pieczęć i skała nad grobem Pana się zdała. - Ref.

3. Bóg wszechmocny, Bóg natury, wyższy nad wszystkie twory, - Wstaje z grobu, kruszy mury, nie zna żadnej zapory; - Zdjęta trwogą straż upada i prawie sobą nie włada. - Ref.

4. Bądźmy przeto zapewnieni, że choć wszyscy pomrzemy, - Z grobu kiedyś obudzeni, także zmartwychwstaniemy. - I że potem już bezpiecznie z Bogiem żyć będziemy wiecznie. - Ref.

5. Jezu Chryste, dobry Panie! Ciebie kornie prosimy: - Niech przez Twoje zmartwychwstanie, gdy i my powstaniemy, - Z wybranymi Twymi w niebie wiecznie oglądamy Ciebie. -Ref.

SPOTKANIE 4 - Z UCZNIAMI IDĄCYMI DO EMAUS

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L4: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Tego samego dnia dwaj uczniowie byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali [...]. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?»» (Łk 24,13-33).

L5: Wiele razy przychodzimy, Panie Jezu, do tej bazyliki i do innych kościołów. Droga do tych świętych miejsc jest jak wędrówka do Emaus. Idziemy z Tobą, ale gdy jednoczymy się we wspólnocie i rozpoczyna się

modlitwa, a potem łamanie chleba, wyraźniej dostrzegamy Twoją obecność. Wierzmy mocniej, że jesteś z nami i obdarzasz nas hojnie łaskami odkupienia. Są one wielkie. Leczą rany zadane przez grzech pierworodny, wyrwają z uzależnień, uzdalniają do życia w wolności.

L6: Przy tym spotkaniu pragniemy szczególnie dziękować za siły do pokonywania zazdrości. Jest ona głęboko zakorzeniona w naszej skażonej naturze. Jeszcze nie umieliśmy mówić, jako małe dzieci, a już umieliśmy zazdrościć, jeśli ktoś z rodzeństwa coś miał, a my nie. Ta zazdrość przybierała różne formy w dzieciństwie, młodości i wieku dojrzałym. Leczyłeś nas z niej nieustannie, ale choroba nie ustąpiła całkowicie. Dziś na nowo przyjmujemy potrójne lekarstwo, które nam przekazujesz. Chcemy Cię uwielbiać, pragniemy Ci dziękować i radować się całym sercem Twoją obecnością.

Wyznaczona osoba zdejmuje znak z krzewu, a następnie podchodzi do paschału, zapala świecę i stawia ją przed ołtarzem w przygotowanym miejscu. W tym czasie wszyscy śpiewają.

Śpiew: „Zmartwychwstał Pan”.

Ref.: Zmartwychwstał Pan i żyje dziś, blaskiem jaśnieje noc

Nie umrę, nie lecz będę żył, Bóg okazał swą moc

Krzyż to jest brama Pana, jeśli chcesz przez nią wejść

Zbliżmy się do ołtarza, Bogu oddajmy cześć.

*1. Dzięki składajmy Mu, bo wielka jest Jego łaska
Z grobu powstał dziś Pan, a noc jest pełna blasku
Chcę dziękować Mu i chcę Go dziś błogosławić
Jezus, mój Pan i Bóg, On przyszedł aby nas zbawić.*

*2. Lepiej się uciec do Pana, niż zaufać książętom
Pan, moja moc i pieśń, podtrzymał gdy mnie popchnięto
Już nie będę się bał – cóż może zrobić mi śmierć?
Nie, nie lękam się i śpiewam chwały pieśń.*

*3. Odrzucony Pan stał się kamieniem węgielnym
Pan wysłuchał mnie, On jest zbawieniem mym
Cudem staje się noc, gdy w dzień jest przemieniona
Tańczmy dla niego dziś, prawica Pańska wzniesiona.*

SPOTKANIE 5 - Z APOSTOŁAMI PO POWROCIE UCZNIÓW Z EMAUS

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L4: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Gdy uczniowie rozmawiali o tym, On sam stanął pośród nich i rzekł do nich: «Pokój wam!» Zatrwożonym i wylęklonym zdawało się, że widzą ducha. Lecz On rzekł do nich: «Czemu jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie się Mnie i przekonajcie: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam». Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi. Lecz gdy oni z radości jeszcze nie wierzyli i pełni byli zdumienia, rzekł do nich: «Macie tu coś do jedzenia?» Oni podali Mu kawałek pieczonej ryby. Wziął i jadł wobec nich” (Łk 24,36-43).

L5: Przyszedłeś, o Panie, do swoich uczniów, ale im trudno było uwierzyć, że to Ty. Myśleli, że widzą ducha. Wątpliwości nie zniknęły nawet wtedy, gdy pokazywałeś im rany na swoim ciele. Dopiero gdy spożyłeś kawałek pieczonej ryby, uwierzyli. To już drugi raz posiłek staje się znakiem rozpoznawczym. Tak było w Emaus, tak jest i tutaj. Wspólne zasiadanie do stołu jest ważnym przeżyciem. Posiłek ma wymiar sakralny. Jednak w naszym życiu, na skutek słabości, która w nas jest, zdarza się, że w spożywaniu posiłku ulegamy obżarstwu, a przyjmowanie napoju oznacza dla wielu pijaństwo. Tak wiele problemów zdrowotnych, rodzinnych i społecznych rodzi się z nieumiarkowania w jedzeniu i picciu.

L6: Brak umiarkowania, o Panie, jest naszą chorobą nie tylko w odniesieniu do pokarmów i napojów. Także w mówieniu o innych czy w robieniu zakupów nie zawsze potrafimy zachować umiarkowanie. Dziś dziękujemy Ci, że leczysz nas z tej choroby. Przychodzisz, nieśmiertelny Zwycięzco, by wprowadzić nas do krainy wolności. Przyjmujemy, o Panie, dar Twojej obecności. Umacniamy się w postawie uwielbienia wobec Ciebie, dziękczynienia za wszelkie dary, a także radości z przebywania z Tobą.

Wyznaczona osoba zdejmuje znak z krzewu, a następnie podchodzi do paschału, zapala świecę i stawia ją przed ołtarzem w przygotowanym miejscu. W tym czasie wszyscy śpiewają.

Śpiew: „Oblubienica i Duch” (3x)
Oblubienica i Duch wołają "przyjdź",

*A ten kto słyszy, niech powie "przyjdź".
Kto jest spragniony, niech przyjdzie i pije,
Niech wody życia za darmo zaczerpnie.
/Alleluja, wielbimy Cię/4x*

SPOTKANIE 6 - Z APOSTOŁAMI NAD JEZIOREM

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L4: Z Ewangelii według św. Jana: „Gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Odpowiedział Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś baranki moje». I znowu, po raz drugi, powiedział do niego: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?» Odparł Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś owce moje». Powiedział mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I rzekł do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego Jezus: «Paś owce moje»” (J 21,15-19).

L5: Trzykrotnie pytałeś, o Panie, Piotra, czy Cię miłuje, gdyż trzy razy wyparł się Ciebie. Gdy ktoś nie dochowuje nam wierności, rodzi się w nas gniew, ale Ty, Panie, zachowałeś miłość. Gdy ktoś jest wobec nas złośliwy, mamy ochotę odpłacić mu tym samym, ale Ty odrzuciłeś zasadę „oko za oko”. Gdy ktoś jest wobec nas agresywny, niekiedy i my jesteśmy wobec niego agresywni, ale Ty, najlepszy Jezu, przebaczyłeś z krzyża swoim oprawcom. Tak wiele jest w naszym życiu gniewu, złości, złośliwości, agresji, dokuczania i innych postaw, które nie od Ciebie, Panie, pochodzą.

L6: Te postawy są w nas nadal obecne, choć przeżyliśmy wraz z Tobą wielkie i święte wydarzenia, choć wyznawaliśmy nasze grzechy i obiecaliśmy poprawę. Naszą nadzieją jesteś Ty, o Panie. Przychodzisz, aby nieść nam uzdrowienie, a jego znakiem są postawy uwielbienia, dziękczynienia i radości. Uwielbiamy Cię, Panie, w Twojej nieskończonej miłości. Dziękujemy Ci za powołanie nas do miłości. Radujemy się Twoją miłością.

Wyznaczona osoba zdejmuje znak z krzewu, a następnie podchodzi do paschału, zapala świecę i stawia ją przed ołtarzem w przygotowanym miejscu. W tym czasie wszyscy śpiewają.

Śpiew: „Bóg jest Miłością”.

*1. Uczyłeś Panie nas – Bóg jest Miłością.
Przez niezliczoność łask – Bóg jest Miłością.
Przez mękę swą i krzyż – Bóg jest Miłością.
Przez odkupienia cud – Bóg jest Miłością.*

*2. Miłość prosta jest – Bóg jest Miłością.
Miłość cicha jest – Bóg jest Miłością.
Miłość wierna jest – Bóg jest Miłością.
Miłość cierpliwa jest – Bóg jest Miłością.*

*3. Ona pomaga nam żyć – Bóg jest Miłością.
Ona dodaje nam sił – Bóg jest Miłością.
Ona jednoczy nas – Bóg jest Miłością.
Ona zwycięża śmierć – Bóg jest Miłością.*

*4. Miłość przebacza nam grzech – Bóg jest Miłością.
Miłość uzdrawia nas z ran – Bóg jest Miłością.
Ona umacnia nas – Bóg jest Miłością.
Nadaje życiu sens – Bóg jest Miłością.*

*5. Miłość pokorna jest – Bóg jest Miłością.
Miłość służebna jest – Bóg jest Miłością.
Miłość umacnia nas – Bóg jest Miłością.
Miłość na wieki trwa – Bóg jest Miłością.*

SPOTKANIE 7 - Z APOSTOŁAMI PRZED ROZESŁANIEM

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L4: Z Ewangelii według św. Marka: „Jezus ukazał się samym Jedenastu, gdy siedzieli za stołem, i wyrzucał im brak wiary i upór, że nie wierzyli tym, którzy widzieli Go zmartwychwstałego. I rzekł do nich: «Idźcie na cały świat i głosicie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! [...]. Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdził naukę znakami, które jej towarzyszyły” (Mk 16,6-19).

L5: Wyrzucałeś, o Panie, swoim uczniom brak wiary i upór. Trudno było im przełamać się. Trudno było nadażyć za wydarzeniami, które się dokonały, a które ich zaskoczyły. My również nie zawsze nadażamy za Tobą, a jedną z przyczyn jest nasze lenistwo. Kościół zaliczył tę postawę do siedmiu

głównych problemów człowieka skażonego grzechem pierworodnym. Lenistwo jest przyczyną wielu grzechów. Z niego rodzą się zaniedbania w modlitwie, w służbie drugiemu człowiekowi, w dobrym wypełnianiu swoich obowiązków i w wielu innych sferach życia.

L6: Przez tajemnicę wielkanocną wlewasz, o Panie, w nasze serca nowy entuzjazm i zapał. Budzisz śpiących, podnosisz upadłych, umacniasz słabych, zapalasz oziębłych, uzdrawiasz leniwych. Wszystkich nas czynisz dziećmi Ojca niebieskiego. Uczynisz nas mówić: „Abba, Ojcze”. Wszystkich posyłasz mówiąc: „Idźcie na cały świat i głosście Ewangelię”. Nie ma miejsca na lenistwo, opieszałość, oglądanie się wstecz. Przyjmij, miłosierny Jezu, pieśń naszego serca. Wyrażamy w niej nasze uwielbienie, dziękczynienie i radość z bycia dziećmi najlepszego Ojca.

Wyznaczona osoba zdejmuje znak z krzewu, a następnie podchodzi do paschału, zapala świecę i stawia ją przed ołtarzem w przygotowanym miejscu. W tym czasie wszyscy śpiewają.

Śpiew: „Abba, Ojcze”.

Ty wyzwoliłeś nas, Panie, - z kajdan i samych siebie, - a Chrystus stając się bratem, - nauczył nas wołać do Ciebie. Abba, Ojcze...

Bo Kościół jak drzewo życia, - w wieczności zapuszcza korzenie, - przenika naszą codzienność - i pokazuje nam Ciebie.

Bóg hojnym Dawcą jest życia, - On wyswobodził nas z śmierci, i przygarniając do siebie, - uczynił swoimi dziećmi.

Wszyscy jesteśmy braćmi, - jesteśmy jedną rodziną, - tej prawdy nic już nie zaćmi - i teraz jest jej godzina.

SPOTKANIE 8 - Z APOSTOŁAMI W WIECZERNIKU

K: Tobie chwała i cześć, Jezu Zmartwychwstały.

W: Ześlij na nas swojego Ducha.

L4: Z Ewangelii według św. Jana: „Po ośmiu dniach, kiedy uczniowie byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włóż ją do mego boku, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym». Tomasz Mu odpowiedział: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, ponieważ Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli!» (J 20,19-29).

L5: Autor Księgi Apokalipsy ukazuje nam Ciebie, Panie, pukającego do drzwi i czekającego na ich otwarcie. W odczytanej przed chwilą Ewangelii przychodzisz mimo drzwi zamkniętych. Przeżywamy jedną i drugą tajemnicę. Nigdy nie naruszasz, o Panie naszej wolności. Szanujesz ją także wtedy, gdy musisz stać na zewnątrz i czekać. Jednak moc Ducha, którego nam dajesz jest tak wielka, że pokonuje przeszkody i nie naruszając naszej wolności, kruszy nasze twarde serca i uzdalnia je do miłowania.

L6: Dziękujemy Ci, najlepszy Jezu, za dar Twego Ducha. On przekonuje nas o grzechu i o przebaczeniu grzechów. Dzięki Niemu z naszych oczu płyną najpierw łzy żalu za popełnione grzechy, a potem łzy radości z powodu ich odpuszczenia. Dziś rozlega się nasza pieśń radości. Dziś cieszymy się odnowioną młodością. Na naszych ustach jest śpiew, który wykonują nowo ochrzczeni. Razem z nimi wołamy: „Alleluja”.

Wyznaczona osoba zdejmuje znak z krzewu, a następnie podchodzi do paschału, zapala świecę i stawia ją przed ołtarzem w przygotowanym miejscu. W tym czasie wszyscy śpiewają.

Śpiew: *Oto są baranki młode, oto ci, co zawołali alleluja!
Dopiero przyszli do źródeł, światłością się napełnili,
Alleluja, alleluja!*

*Na Baranka Pańskich godach,
W szat świątecznych czystej bieli,
Po krwawego morza wodach
Nieśmy Panu pieśń weseli.*

*W swej miłości wiekuiestej
On nas swoją Krwią częstuje,
Nam też Ciało swe przeczyste
Chrystus Kapłan ofiaruje.*

*Na drzwi świętą Krwią skropione
Anioł mściciel z lękiem wзира,
Pędzi morze rozdzielone,
Wrogów w nurtach swych pożera.*

*Już nam Paschą Tyś, jest Chryste,
Wielkanocną też ofiarą,
Tyś Przaśniki nasze czyste
Dla dusz prostych z szczerą wiarą.*

*O Ofiaro niebios święta,
Ty moc piekła pokonywasz,
Zrywasz ciężkie śmierci pęta,
Wieniec życia nam zdobywasz.*

P: Słowo podsumowujące celebrację oraz wprowadzające do adoracji Najświętszego Sakramentu. Modlimy się również w intencji Świątowych Dni Młodzieży.

WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Śpiew: „Upadnij na kolana”.

*1. Upadnij na kolana - Ludu czią przejęty. - Uwielbiaj swego Pana: -
Święty, Święty, Święty!*

*2. Zabrmijcie z nami nieba; - Bóg nasz niepojęty - W postaci przyszedł
chleba: - Święty, Święty, Święty!*

*3. Powtarzaj ludzki rodzic, - Wiarą przeniknięty, - Na wschodzie i za-
chodzie: - Święty, Święty, Święty!*

*4. Pan wieczny, zawsze wszędzie - Ku nam łaską zdjęty, - Niech wiecznie
wielbion będzie: - Święty, Święty, Święty!*

P: Dziękujemy Ci, miłosierny Zbawicielu, za dar modlitwy, która przygotowuje nas do udziału w Eucharystii. To w niej dajesz nam pełnię swoich łask. W niej uobecnia się w sposób sakramentalny tajemnica, która została wyrażona w znaku krzewu w naszej bazylice. Przychodzimy jako ludzie, którzy noszą w sobie dziedzictwo grzechu, są dotknięci wieloraką pożądliwością. Ty przychodzisz jako Zbawiciel i nie tylko przebaczasz grzechy, lecz także wyzwalasz z uzależnień od zła. Naszą odpowiedzią jest uwielbienie, dziękczynienie i radość. Chcemy je teraz wyrazić w cichej modlitwie.

Modlitwa w ciszy.

P: Kończąc tę chwilę adoracji prosimy w intencji Świątowych Dni Młodzieży.

Wszyscy: Boże, Ojczy miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Poczycielu, Tobie zawieramy dziś losy świata i każdego człowieka. Zawieramy Ci szczególnie ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków. Pro-

wadź ich bezpiecznie po zawitych ścieżkach współczesnego świata i daj im łaskę owocnego przeżycia Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie. Ojczy niebieski, uczyni nas świadkami Twego miłosierdzia. Naucz nieść wiarę wątpiącym, nadzieję zrezygnowanym, miłość oziębłym, przebaczenie winnym i radość smutnym. Niech iskra miłosiernej miłości, którą w nas zapaliłeś, stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca i odnawiającym oblicze ziemi. Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami. Święty Janie Pawle II, módl się za nami. Święta Siostrzo Faustyno, módl się za nami

Śpiew: *Kłaniam się Tobie, przedwieczny Boże.*

P: Módlmy się: Boże, Ty przez paschalne misterium odkupiłeś wszystkich ludzi, zachowaj w nas dzieło swego miłosierdzia, abyśmy nieustannie czcząc tajemnicę naszego odkupienia, mogli osiągnąć jego owoce. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Błogosławieństwo.

Śpiew: *Tobie chór Aniołów śpiewa nową pieśń,*

Chwała Barankowi.

Ref: *Alleluja (Alleluja) Alleluja (Alleluja) Alleluja.*

Chwała i cześć!

Pokój wam /x3/ nie bójcie się!

Weźmijcie Ducha Świętego, /x2/

On poprowadzi Was!

Przychodzisz Panie mimo drzwi zamkniętych.

Jezu Zmartwychwstały ze śladami męki.

Ty jesteś z nami, poślij do nas Ducha

Pani nasz i Boże uzdrów nasze życie.

Miłość Bożą w sercu swym dzisiaj mam - tą miłością coraz bardziej kocham Cię - w Tobie widzę też wspaniałość Króla chwał, - bo Bożą miłość w sercu swym dzisiaj mam.

Nic nas nie zdota odtoczyć od Ciebie, Miłości Twej nigdy nie zgaśnie płomień.

Część druga

EUCHARYSTIA

godz. 24.00

Eucharystia jest najważniejszym przeżyciem w czasie nocnego czuwania wprowadzającego w świętowanie Niedzieli Miłosierdzia. W niej Bóg ofiarowuje człowiekowi pełnię darów swej miłosiernej miłości.

W Eucharystii zazwyczaj uczestniczy wielu kapłanów, którzy koncelebrują, a także liczne rzesze pielgrzymów, które wypełniają bazylikę.

Po Mszy Świętej chwila przerwy.

Część trzecia

RÓŻANIEC

Z MODLITWĄ O PRZYMNOŻENIE WIARY
I ŁASKĘ NAWRÓCENIA

Godz.2.15

WPROWADZENIE

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Śpiew: „Jezusa ukrytego”

*1. Jezusa ukrytego mam w Sakramencie czcić,
Wszystko oddać dla Niego, Jego miłością żyć.
On się nam daje cały, z nami zamieszkał tu,
Dla Jego Boskiej chwały życie poświęćmy Mu.
Wiarą ukorzyć trzeba zmysły i rozum swój,
Bo tu już nie ma chleba, to Bóg, to Jezus mój.*

*2. Tu Mu ciągle hosanna śpiewa anielski chór,
A ta cześć nieustanna, to dla nas biednych wzór.
Dzielić z nami wygnanie Jego rozkosze są,
Niechże z Nim przebywanie będzie radością mą.
On wie, co udręczenie, On zna, co smutku tży,
Powiem Mu swe cierpienie, bo serce z bólu drży.*

*3. O niebo mojej duszy, najmiłszy Jezu mój,
Dla mnie wśród ziemskiej suszy,
Tyś szczęścia pełen zdroj.
Tyś w Wieczerniku Siebie raz tylko uczniom dał,
W ołtarzu się jak w niebie, powszednim chlebem stał.
Chciałbym tu być Aniołem, co śpiewa ciągle cześć,
Z rozpromienionym czołem Tobie swe serce nieść.*

Chwila ciszy

P: W ubiegłym roku zebrani tutaj na nocnym czuwaniu przed Niedzielą Miłosierdzia oczekiwaliśmy wraz z całym Kościołem na mającą za kilka godzin nastąpić kanonizację świętych Jana Pawła II i Jana XXIII. Dzisiaj w pierwszą rocznicę ich kanonizacji nie wątpimy, że zechcą oni, święci Papie-

że Jan Paweł II i Jan XXIII, a także święta Faustyna, nasi Aniołowie Stróżowie i nasi Patronowie wspomagać modlitwę uwielbienia, dziękczynienia, prześlągania i prośby jaką chcemy zanosić do Ciebie Jezu Zmartwychwstały, do Twojego Ojca i Ducha Świętego. Modlić się pragniemy przez wstawiennictwo Maryi – Matki Miłosierdzia, którą w godzinie krzyża dałeś nam za Matkę. Wydaje się, że jak nigdy dotąd świat potrzebuje ratunku, nawrócenia i bliskości Ciebie Boże, który nas stworzyłeś i na drzewie krzyża zapłaciłeś wielką cenę za to, byśmy mogli zostać ocaleni. Z Twojego daru Boże jesteśmy w miejscu, w którym Pan Jezus świętą siostrę Faustynę uczynił „szafarką Miłosierdzia swego” (Dz. 570)

L7: Z Dzienniczka siostry Faustyny: „Córko moja, mów światu całemu o niepojętym miłosierdziu moim. Pragnę, aby Święto Miłosierdzia było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia mego. Powiedz duszom, córko moja, że daję im na obronę swoje miłosierdzie, walczę za nich sam jeden i znoszę sprawiedliwy gniew Ojca swego... Miłosierdzie moje jest tak wielkie, że przez całą wieczność nie zgłębi go żaden umysł, ani ludzki, ani anielski. (Dz. 699, 1516)

Chwila ciszy

L7: Dziękujemy Ci Jezu za twoją miłosierną miłość i ufamy Tobie.

Śpiew: *Misericordias Domini in aeternum cantabo.*

L8: Panie, nawróć mnie i przebacz mi.
Prowadź mnie ku Tobie i rozjaśnij moje ciemności.
Jestem pełen niezliczonych win
I schronienia szukam tylko u Ciebie.
Podaj mi rękę jak kiedyś Piotrowi.
Jak celnik proszę Cię o usprawiedliwienie i zmiłowanie.
Ty, źródło życia i nieśmiertelności
Napój mą duszę spragnioną,
Zrań moje serce zatwardziałe
I wytocz ze mnie łyzy skruchy.
O światłości prawdziwa,
Która oświecasz każdego człowieka,
Oświeć i mnie!
Otwórz oczy mego serca
I utwierdź je w miłości Twoich przykazań Panie!

Niech kocham tylko Ciebie
Całym moim sercem,
Całą moją duszą.
Św. Efreem

Chwila ciszy

P: Maryjo, w każdym swoim objawieniu prosisz nas o odmawianie różańca. Pragniemy idąc za twoim wezwaniem pokochać tę najprostsza, ale także głęboką modlitwę umiłowaną przez świętego Jana Pawła II, świętego Jana XXIII, świętą siostrę Faustyną, wszystkich świętych i wielu ludzi prostych i uczonych. Niech rozważanie części chwalebnej różańca umocni naszą więź z Bogiem i z Tobą Maryjo. Niech otworzy nasze serca na przyjęcie miłosiernej miłości Twojego Syna. Niech nas uczy kochać Boga w Bogu, Boga w ludziach i ludzi w Bogu miłosiernym i zawsze wiernym.

Śpiew: „Prowadź mnie”

*Prowadź mnie, prowadź mnie, niech Chrystusa Duch prowadzi mnie,
Prowadź mnie, prowadź mnie, niech Chrystusa Duch prowadzi mnie.*

*Oświeć mnie, oświeć mnie, niech Chrystusa blask oświeca mnie,
Oświeć mnie, oświeć mnie, niech Chrystusa blask oświeca mnie.*

*Oczyść mnie, oczyść mnie, niech Chrystusa Krew oczyści mnie,
Oczyść mnie, oczyść mnie, niech Chrystusa Krew oczyści mnie.*

L9: Czwarta część różańca świętego – tajemnice chwalebne
Wierzę w Boga Ojca..., Ojciec nasz..., Zdrowaś Mario...(3 razy), Chwała Ojcu...

TAJEMNICA I **– ZMARTWYCHWSTANIE PANA JEZUSA**

Śpiew: „Zwycięzca śmierci”.

1. *Zwycięzca śmierci, piekła i szatana - Wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana. - Naród niewierny trwoży się przestrasza, - Na cud Jonasza. - Alleluja.*

2. *Ziemia się trzęsie, straż się grobu miesza, - Anioł zstępuje, niewiasty pociesza: - „Patrzcie, tak mówi, grób ten próżny został, - Pan zmartwychpowstał”. - Alleluja.*

3. *Ustąpcie od nas smutki i trosk fale, - Gdy Pan Zbawiciel triumfuje w chwale; - Ojcu swojemu już uczynił zadość, - Nam niesie radość. - Alleluja.*

4. *Ciesz się swych uczniów, którzy wierni byli, - Utwierdza w wierze, aby nie wątpili: - Obcuje z nimi, daje nauk wiele - O swym Kościele. - Alleluja.*

5. *Boleści, rany, wzgardy wyrządzone - I śmierć haniebna są już nagrodzone; - Za poníženia został wywyższony - Nad wszystkie trony. - Alleluja.*

L9: *Z Ewangelii świętego Jana (J 20,1-8)*

A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: "Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono". Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył.

P: *Z rozważania świętego Jana Pawła II*

Niedziela: „Oto dzień, który Pan uczynił...”

Kiedy przez nieposłuszeństwo człowieka na tę ziemię weszła śmierć, Bóg uczynił ten Dzień na nowo swoim Dniem poprzez zwycięstwo nad śmiercią. On „nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych”. Oto dzień, który uczynił Bóg, Stwórca i Pan życia. Gdy Jezus mówił o świątyni: „Zburzcie tę świątynię, a ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo” mówił o „świątyni swego Ciała”. On to pouczył ludzi i okazał sobą samym, że człowiek jest „świątynią Boga, a Duch Boży mieszka” w nim. Pozwolił więc, aby Go wyniszczono aż do śmierci, bo nosił w sobie Dzień Pański, w którym Ojciec mocą Ducha odbuduje „świątynię Ciała Jego” i objawi, że On Chrystus jest Panem życia i śmierci.

„Popatrzcie... Dotknijcie mnie i przekonajcie się: duch nie ma ciała, ani kości, jak widzicie, że je mam” mówił zdumionym i przestraszonym uczniom po zmartwychwstaniu, a do wątpiącego Tomasza: „Podnieś rękę i włóż ją do mego boku i nie bądź niedowiarkiem, ale wierzącym”, a Tomasz dał wyraz swej wiary: „Pan mój i Bóg mój”.

Chwila ciszy

L9: Ojczy nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

Śpiew: „Zmartwychwstał Pan”

Zmartwychwstał Pan, Zmartwychwstał Pan, Zmartwychwstał Pan, Alleluja. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

1. *O śmierci, gdzie jesteś, o śmierci? - Gdzie jest moja śmierć? - Gdzie jest jej zwycięstwo? - Ref.*

2. *Radujmy się, - Radujmy się bracia. - Jeśli dzisiaj się miłujemy, - To dlatego, że On zmartwychwstał. - Ref.*

L10:

O święta mocy Jezusa Zmartwychwstałego,

Któraś leczyła chorych,

A słabym sił dodawała

Ogarnij i nas.

Abyśmy byli wierni

W trwaniu przy Bogu j Jego miłości.

Uczyń nas wiernymi

W nieustannym dzwiganu się z upadków.

Bądź z nami do końca i umacniaj nas!

Ks. Jan Zieja

Śpiew: „Zmartwychwstał Pan”

Zmartwychwstał Pan, Zmartwychwstał Pan, Zmartwychwstał Pan, Alleluja. Alleluja, alleluja, alleluja, alleluja.

3. *Dzięki niech będą Ojcu, - Który nas prowadzi do Królestwa, - Gdzie się miłością żyje. - Ref.*

4. *Jeśli z Nim umieramy, - Z Nim też żyć będziemy, - Z Nim śpiewać będziemy - alleluja! - Ref.*

TAJEMNICA II

– WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA

Śpiew: „Jezus, najwyższe imię”

Jezus najwyższe Imię,

nasz Zbawiciel, Książe Pokoju.

Emmanuel, Bóg jest z nami.

Odkupiciel słowa żywota.

Święty Bóg, Mesjasz prawdziwy,

*jedyny Ojca Syn umiłowany.
Zgładził grzech, Baranek na wieki,
Królów Król i Panów Pan.*

L7: Z Dziejów Apostolskich (Dz 1,4-11)

A podczas wspólnego posiłku kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: Słyszeliście o niej ode Mnie - /mówił/ - Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostanieie ochrzczeni Duchem Świętym.

Zapytywali Go zebrani: Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela? Odpowiedział im: Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.

Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy uporczywie wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba.

P: Z rozważania świętego Jana XXIII

W obrazie wniebowstąpienia kontemplujemy ostateczne wypełnienie obietnic Chrystusa. To jest odpowiedź na nasze pragnienie nieba. Powrót do Ojca, od którego zszedł na ziemię by zamieszkać wśród nas , jest gwarancją obietnicy danej nam wszystkim „Idę przygotować wam miejsce”. Ta cząstka różańca uczy nas i zachęca, byśmy się nie dali pociągnąć temu, co przykuwa do ziemi, lecz byśmy się oddali w ręce Pana, który nas podnosi wzwyż.

Ramiona Jezusa, unosząc się do nieba w chwili powrotu do Ojca, otwierają się szeroko w geście błogosławieństwa ponad głowami pierwszych Apostołów, ponad tymi wszystkimi, którzy poszli w ich ślady, wierzą w Niego i mają w sercu cichą i pogodną pewność ostatecznego spotkania się z Nim w wieczności.

Chwila ciszy

L9: Ojczy nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

Śpiew: „Chrystus, Chrystus to nadzieja cała nasza”

Chrystus, Chrystus, to nadzieja cała nasza - Umierając zło zwyciężył, pokój nam ogłasza. - On do Ojca nas prowadzi, miłość czyni życia prawem. - Chrystus naszym jest pokojem, - naszym pojednaniem.

1. On jest Słowem nad wiekami, - Pierworodnym pośród stworzeń - Bóg przez Niego dał nam życie - I ukazał nam swą chwałę. - Ref.

2. To On Głową jest Kościoła, - I początkiem wszystkich rzeczy. - Ze-chciał Bóg, by cała Pełnia - W Jego ciele zamieszkała. - Ref.

L7:

Ty, który jesteś ponad nami

Ty, który jesteś jednym z nas

Ty, który jesteś także i w nas

Spraw, aby wszyscy mogli Cię widzieć

Także i we mnie

Ogarnij mnie swoją miłością tak,

Jak chcesz, abym ja ogarnął nią wszystkich.

Daj mi serce czyste, abym mógł Ciebie oglądać,

Serce pokorne, abym mógł Ciebie słuchać,

Serce miłujące, abym mógł Tobie służyć,

Serce wierzące, abym mógł w Tobie przebywać.

Dag Hammarskjöld

Śpiew: „Jesteś Królem”

Jesteś Królem, Jesteś Królem, Królem jest Bóg. x2

Podnieśmy wszyscy nasze serca,

podnieśmy wszyscy nasze dłonie,

stawajmy przed obliczem Pana

wielbiąc Go. x2

TAJEMNICA III **– ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO**

Śpiew: „Przybądź Duchu Święty”

Przybądź, Duchu Święty, Spuść z niebiosów wzięty, światła Twego strumień. Przyjdź, Ojczy ubogich, przyjdź, Dawco łask drogich, przyjdź, światłości sumień.

O, najmiłszy z gości, słodka serc radości, słodkie orzeźwienie! W pracy Tyś ochłodą, w skwarze żywą wodą, w płaczu utulenie.

Światłości najświętsza, serc wierzących wnętrza, poddaj Twej potędze. Bez Twojego tchnienia cóż jest wśród stworzenia, jeno cierń i nędze.

Obmyj, co nieświęte, oschłym wlej zachętę, ulecz serca ranę. Nagnij, co jest harde, rozgrzej serca twarde, prowadź zabłąkane.

Daj Twoim wierzącym, w Tobie ufającym, siedmiorakie dary. Daj zastugę męstwa, daj wieniec zwycięstwa, daj szczęście bez miary. Amen.

L7: Z Dziejów Apostolskich (Dz 2,1-4)

Pierwszą Księgę napisał, Teofilu, o wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku aż do dnia, w którym udzielił przez Ducha Świętego poleceń Apostołom, których sobie wybrał, a potem został wzięty do nieba. Im też po swojej męce dał wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym. A podczas wspólnego posiłku kazał im nie odchodzić z Jerozolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca.

P: Z rozważań świętego Jana Pawła II

Jezus, który jest „obrazem Boga Niewidzialnego” wstępując do nieba powiedział do Apostołów: „Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie moc Jego i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w Samarii i aż po krańce ziemi”.

Apostołowie wróciwszy z Góry Oliwnej trwali na modlitwie oczekując spełnienia tej obietnicy. I oto w dniu Pięćdziesiątnicy w owym modlitewnym skupieniu Apostołów wraz z Maryją spełnia się obietnica Zmartwychwstałego Pana.

Wiele mówiący był nagły szum wiatru, języki ogniste i nieoczekiwana u tych prostych synów Izraela zdolność mówienia różnymi językami, ale wstępujący do Wieczernika Duch Jezusa Chrystusa, Duch Ojca i Syna trafia przede wszystkim do ducha ludzkiego, do ludzkich serc. W tym momencie wybrani przez Pana Jezusa apostołowie stają się Jego świadkami. Zaczynają dawać Mu świadectwo autentyczne wyposażone „mocą z wysokości”, skuteczne, wydające owoce w duszach słuchaczy.

W ten sposób rodzi się Kościół Chrystusa: Lud Boży Nowego Przymierza. Kościół ten nigdy nie przestaje wpatrywać się w Chrystusa, w Nim „widzi Ojca”. I nigdy nie przestaje wołać do Ducha Świętego „przyjdź Ojciec ubogich, Dawco darów drogich, przyjdź Światłości sumień”.

Chwila ciszy

L9: Ojciec nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

Śpiew:

*Duchu miłości wylewaj się na nas z przebitego serca Jezusa, Jezusa.
Duchu miłości wylewaj się na nas z przebitego serca Jezusa, Jezusa.
Duchu miłości wylewaj się na nas z przebitego serca Jezusa, Jezusa.*

L7: Z „Dzienniczka” świętej siostry Faustyny (Dz. 1190)

„...rana serca mojego jest źródłem niezgłębionego miłosierdzia, z tego źródła tryskają wszelkie łaski dla dusz.

Pałą mnie płomienie litości, pragnę je przelać na dusze ludzkie

Śpiew:

*Duchu miłości wylewaj się na nas z przebitego serca Jezusa, Jezusa.
Duchu miłości wylewaj się na nas z przebitego serca Jezusa, Jezusa.*

L8,10: Duchu Święty

Twoją miłością, która przewyższa wszelki podział,
Przywróć jedność tam, gdzie ona zaginęła.

Pojednaj nas z Ojcem, ofiarowując Mu naszą skruchę za grzechy
I udzielając nam dobroci jego przebaczenia.

Spraw byśmy dostrzegali w każdym pojednaniu z Bogiem
Radość z przyjmowania coraz większej miłości i wezwanie do dzielenia
się nią z innymi.

Pomagaj nam pojednać się z naszymi braćmi,
Spraw byśmy odkrywali możliwość i środki pojednania.

Przyjdź i daj nam pokój wewnętrzny płynący ze zgody naszego bytu z
Bogiem,

A przez to zgody z nami samymi i ze wszystkimi, którzy nas otaczają.

Daj, byśmy szli za wszystkimi natchnieniami, którymi Ty sam chcesz
nas prowadzić

Drogą Bożego pokoju, pokoju naszego sumienia i pokoju z bliźnimi.

Przyjdź i módl się w nas Duchu Święty i Twoją Boską modlitwą
Nadawaj wartość naszej nędznej modlitwie ludzkiej.

o. J. Galot SJ

Śpiew: „O Ty co mieszkasz sam”

O Ty, co mieszkasz sam w moim sercu na dzień! - Niech Twój usłyszę głos w moim sercu na dzień!

O Ty, co mieszkasz sam w moim sercu na dzień! - Daj Twą radością żyć w moim sercu na dzień!

O Ty, co mieszkasz sam w moim sercu na dzień! - Daj, bym się w Tobie skrył w moim sercu na dzień!

TAJEMNICA IV

– WNIEBOWZIĘCIE NAJSWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Śpiew: „Gwiazdo zaranna”

*1. Gwiazdo zaranna, śliczna Jutrzenko,
Niepokalana Maryjo Panienko!
Bez pierworodnej zmały poczęta,
Módl się za nami, Królowo święta!*

*2. Ty jesteś gwiazdą życia naszego,
W ciemnościach świecisz,
chronisz od złego.
Odpędź szatana, pokus nawały,
By serca nasze w cnocie wytrwały.*

*3. Gwiazdo zaranna, śliczna Jutrzenko,
Niepokalana Maryjo Panienko,
Wspomóż nas biednych, o Wniebowzięta,
Módl się za nami, Królowo święta!*

L7: Z Ewangelii świętego Jana (J 20,1-8)

Albowiem jak Ojciec wskrzesza umarłych i ożywia, tak również i Syn ożywia tych, których chce. Ojciec bowiem nie sądzi nikogo, lecz cały sąd przekazał Synowi, aby wszyscy oddawali cześć Synowi, tak jak oddają cześć Ojcu. Kto nie oddaje czci Synowi, nie oddaje czci Ojcu, który Go posłał. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia.

P: Z rozważania świętego Jana XXIII

Rozważając tę tajemnicę najczęściej podnosimy oczy i serca ku górze i wpatrujemy się w Maryję w chwili, gdy unosi się wraz z ciałem i duszą do krainy wieczności. Taką Ją ujrzeli i przedstawili najwybitniejsi artyści, niezrównaną w swej wzniosłej piękności. Podążmy i my za Nią, włączmy się w orszak wielbiących Ją Aniołów. Obraz ten w godzinach przygnębienia wlewa pociechę i ufność w serca wybranych, których dusze przygotowuje do najpiękniejszego triumfu, do triumfu ołtarza. (...) Tajemnica wniebowzięcia oswaja nas z myślą o śmierci, skłania nas do spokojnego zaufania Panu, wlewa w serce otuchę na myśl, że Pan będzie przy nas w chwili agonii, by przyjąć w swe ręce naszą duszę nieśmiertelną.

Chwila ciszy

L9: Ojciec nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

L8: Święta Maryjo, Matko Boża, Matko wierzących,
Tyś jest najświętsza, najbardziej błogosławiona wśród ludzi.
Pełna doskonałości na ziemi zostałaś wzięta do nieba
I obok Syna Twego uwielbiona, Matko wierzących
Proś za nami grzesznymi, abyśmy dopełnili się w dobrem.
Proś dla nas o śmierć szczęśliwą
I o dziedzictwo dzieci Bożych w niebie,
Które obiecał nam i przygotował Jezus
Błogosławiony Owoc Twojego łona.
Abyśmy Twego i naszego Boga,
Który tak wielkie rzeczy uczynił Tobie,
Z Tobą wielbili, chwalili i kosztowali na wieki. Amen.

Bp J. M. Sailer

Śpiew: „O Pani ufność nasza”

*O Pani, ufność nasza w modlitwy Twej obronie - chroń nas, chroń nas,
Królowo Pokoju /3x.*

TAJEMNICA V
– UKORONOWANIE MARYI NA KRÓLOWĄ NIEBA I ZIEMI

Śpiew: Uwielbiaj duszo moja (Magnificat)

Uwielbiaj duszo moja, sławę Pana mego, - Chwal Boga Stworzyciela, tak bardzo dobrego. - Bóg mój, Zbawienie moje, jedyna otucha, - Bóg mi rozkoszą serca i weselem ducha.

Bo mile przyjąć raczył Swej sługi pokorę, - Łaskawym okiem wejrzał na Dawida córę. - Przeto wszystkie narody, co ziemię osiędą, - Odtąd błogosławioną mnie nazywać będą.

Bo wielkimi darami uczczonom od Tego, - Którego moc przedziwna, święte Imię Jego. - Którzy się Pana boją, szczęśliwi na wieki, - Bo z nimi miłosierdzie z rodu w ród daleki.

Na cały świat pokazał moc Swych ramion świętych, - Rozproszył dumne myśli głów pychą nadętych. - Wyniosłych złożył z tronu, znikczemnił wielmożne, - Wywyższył, uwielmożnił w pokorę zamożne.

Głodnych nasycił hojnie i w dobra spanoszył, - Bogaczów z niczym puścił i nędznie rozproszył. - Przyjął do łaski sługę, Izraela cnego, - Wspominał nań, użyzył mu miłosierdzia swego.

Wypełnił, co był przyrzekł niegdyś ojcom naszym - Abrahamowi z potomstwem jego wiecznym czasem. - Wszyscy śpiewajmy Bogu w Trójcy Jedynemu - Chwała Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, tak zawsze niech będzie, - Teraz i na wiek wieków niechaj słynie wszędzie.

L7: Z Ewangelii świętego Łukasza (Łk 1,46-49)

Wtedy Maryja rzekła: «Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny. Święte jest Jego imię».

P: Z rozważania świętego Jana Pawła II (Redemptoris Mater, 41)

Matka Chrystusa doznaje uwielbienia „jako Królowa wszystkiego”. Ta, która przy zwiastowaniu nazwała siebie „służebnicą Pańską” pozostała do końca wierna temu, co ta nazwa wyraża. Przez to zaś potwierdziła, że jest prawdziwą „uczennicą” Chrystusa, który tak bardzo podkreślał służebny charakter swego posłannictwa: „Syn człowieczy nie przyszedł aby Mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.” W ten sposób Maryja stała się też pierwszą wśród tych, którzy „służąc Chrystusowi w bliźnich przywodzą braci swoich pokorą i cierpliwością do Króla, któremu służyć znaczy królować” i osiągnęła w pełni ów „stan królewskiej wolności” właściwy dla uczniów Chrystusa: służyć – znaczy królować.

Chwila ciszy

L9: Ojczy nasz... Zdrowaś Mario... Chwała Ojcu... O mój Jezu...

Śpiew: „Z dawna Polski Tyś Królową”

1. *Z dawna Polski Tyś Królową Maryjo! - Ty za nami przemów słowo,
Maryjo - Ociemniałym podaj rękę, - Niewytrwałym skracaj mękę, Tve Kró-
lestwo weź w porękę, Maryjo.*

2. *Gdyś pod krzyżem Syna stała, Maryjo. - Tyleś, Matko, wycierpiała,
Maryjo. - Przez Twego Syna konanie - Uproś sercom zmartwychwstanie, -
W Ojców wierze daj wytrwanie, Maryjo.*

3. *Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo. - Ty za nami przemów słowo,
Maryjo. - Miej w opiece naród cały, - Który żyje dla Twej chwały, - Niech
rozwija się wspaniały, Maryjo.*

L7: Modlitwa świętego Jana Pawła II (3 V 1979)

Boże, dzięki Ci składam za to, że mamy Królową,

Która jest Matką, że mamy Matkę, która jest Królową.

Dzięki Ci składamy za Jej niezmierną dobroć,

Której doznawały i doznają całe pokolenia naszych rodaków.

Dzięki Ci składamy za Jej męstwo wówczas,

Gdy brakowało męstwa najmężniejszym.

Ona była Niewiastą mężną

I była źródłem męstwa w najcięższych chwilach naszych dziejów.

Dlatego też ta Matka jest naszą Królową, Królowa naszych dusz.

I za Nią składamy Ci dzisiaj dzięki.

Równocześnie dziękując nie przestajemy prosić,

Abyśmy byli godni takiej Matki i takiej Królowej.

Nie przestajemy prosić, ażeby Maryja zwyciężyła

W polskich sercach, żeby to zwycięstwo było zwycięstwem

Wiary, nadziei i miłości.

Żeby to zwycięstwo było zwycięstwem dobra, uczciwości,

Szlachetności i trzeźwości.

Śpiew: „Królowej anielskiej”

1. *Królowej Anielskiej śpiewajmy, - Różami uwieńczy Jej skroń; - Jej
serca w ofierze składajmy, - Ze łzami wołajmy doń: - O Maryjo, bądź nam
pozdrowiona, - Bądź Ty zawsze Matką nam. - O Maryjo, bądź nam pozdro-
wiona, - Bądź Ty zawsze Matką nam.*

2. *Przez Ciebie, o Matko miłości, - Łask wszelkich udziela nam Bóg; - A my Ci hołd dajem wdzięczności, - Upadłszy do Twoich nóg. - O Lilijo, jakżeś Ty wspaniała: - Wszelkich cnót rozlewasz woń!*

3. *O Tronie, Ty Boga wiecznego, - O Słońce nadziei i łask, - O Różdżko przedziwna Jessego, - Jak wielki cnót Twych jest blask. - O, Maryjo, bądź nam pozdrowiona, - Bądź Ty zawsze Matką nam!*

P: Kończąc naszą modlitwę wsłuchajmy się jeszcze w słowa siostry Faustyny zapisane w jej „Dzienniczku”.

L1: (Dz. 990)

Miłość, miłość i jeszcze raz miłość Boga,
ponad to nie ma nic większego ani na niebie, ani na ziemi.
Największa wielkość to jest miłować Boga,
Prawdziwa wielkość jest w miłości Bożej,
Prawdziwa mądrość jest – miłować Boga.
Wszystko co jest wielkie i piękne w Bogu jest;
Poza Bogiem nie ma piękna ani wielkości.
O, jak bardzo się dziwię, że ludzie niektórzy
Sami siebie oszukują mówiąc: nie ma wieczności...

P: Święta Siostró Faustyno – módl się za nami

Święty Janie XXIII – módl się za nami

Święty Janie Pawle II – módl się za nami

Maryjo Matko Miłosierdzia, Królowo Polski – módl się za nami i za Ojczyznę naszą. Amen.

Część czwarta

MODLITWA

O OWOCNE PRZEŻYCIE NIEDZIELI MIŁOSIERDZIA

Godz. 4.15

Śpiew: „Chrystus zmartwychwstan jest”

Chrystus zmartwychwstan jest, nam na przykład dan jest. - Iż mamy z martwych powstać, - z Panem Bogiem królować. Alleluja

Leżał trzy dni w grobie, - Dał bok przebić sobie, - Bok, ręce, nogi obie, - Na zbawienie tobie. - Alleluja!

Trzy Maryje poszły, - Drogie maści niosły, - Chciały Chrysta pomazać, - Jemu cześć i chwałę dać. - Alleluja!

Gdy na drodze były, tak sobie mówiły: - Jest tam kamień niemały, - A któż nam go odwali? - Alleluja!

Powiedz nam, Maryjo, - Gdzieś Pana widziała? - Widziałam Go po meście, - Trzymał chorągiew w ręce. - Alleluja!

Gdy nad grobem stały, - Rzekł im Anioł biały; - Nie bójcie się, Maryje, - Zmartwychwstał Pan i żyje! - Alleluja!

Jezusa szukacie? - Tu Go nie znajdziecie, - Wstał-ci z martwych, grób pusty, - Oto złożone chusty. - Alleluja!

Łukasz z Kleofasem, - Obaj jednym czasem - Szli do miasteczka Emaus, - Spotkał-ci ich Pan Jezus. - Alleluja!

Bądźmyż więc weseli - Jak w niebie Anieli, - Czegośmy pożąдали, - Tegośmy doczekali. - Alleluja!

P: Panie Jezu, zbliża się ku końcowi czas nocnego czuwania. Niedługo jutrzienka rozjaśni niebo i do Twego sanktuarium zaczną przybywać pielgrzymi z różnych części Polski i spoza jej granic. Naszą modlitwą wypraszaliśmy dla nich potrzebne łaski.

W ostatniej części naszego czuwania pragniemy wszystko zawierzyć Twemu nieskończonemu miłosierdziu. Czynimy to w szczególnym dniu. Ty ten dzień wybrałaś i nazwałaś go dniem Twego miłosierdzia. Pomóż nam jeszcze lepiej zrozumieć jego tajemnice i przyjmij, dobry Jezu, naszą pokorną modlitwę.

TAJEMNICA NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA

L11: „W pewnej chwili usłyszałam te słowa: Córko moja, mów światu całemu o niepojętym miłosierdziu moim. Pragnę, aby święto Miłosierdzia było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia mego; która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii św., dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar; w dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski; niech się nie lęka zbliżyć do mnie żadna dusza, chociażby grzechy jej były jako szkarłat” (Dz. 699).

Chwila ciszy.

Śpiew: *Misericordias Domini in aeternum cantabo.*

L12: „Córko moja – patrz w przepaść miłosierdzia mego i oddaj temu miłosierdziu mojemu cześć i chwałę, a uczynź to w ten sposób: zbierz wszystkich grzeszników z całego świata i zanurz ich w przepaści miłosierdzia mego. Pragną się udzielać duszom, dusz pragnę, córko moja. W święto moje – w święto Miłosierdzia – będziesz przebiegać świat cały i sprowadzać będziesz dusze zemdlone do źródła miłosierdzia mego. Ja je uleczę i wzmocnię” (Dz. 206).

Chwila ciszy.

Śpiew: *Misericordias Domini in aeternum cantabo.*

Przyprowadź mi dusze

P: W ciągu ostatnich dziewięciu dni przyprowadzaliśmy Ci, Jezu, zgodnie z Twoim życzeniem różne grupy ludzi. Zanurzaliśmy ich z wiarą w Twoim boskim Sercu, pełnym miłosierdzia. Wzywasz nas, abyśmy także dziś, w święto Twego Miłosierdzia, przebiegali cały świat i sprowadzali do Ciebie dusze. Chcemy więc jeszcze raz wsłuchać się w Twoje słowa, wypowiedziane do św. Faustyny. Po nich pozostaniemy w chwili ciszy, a następnie śpiewem zawierzymy Ci siebie i naszych braci.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L11: Dziś sprowadź mi ludzkość całą, i zanurzaj ją w morzu miłosierdzia Mojego. A tym pocieszysz mnie w gorzkim smutku, w jaki mnie pograża utrata dusz.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L12: Sprowadź Mi dusze kapłańskie i zakonne, i zanurz je w niezgłębionym miłosierdziu Moim. One dały Mi moc przetrwania gorzkiej męki; przez nie, jak przez kanały, spływa na ludzkość miłosierdzie Moje.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L11: Sprowadź Mi wszystkie dusze pobożne i wierne, i zanurz je w morzu miłosierdzia Mojego; dusze te pocieszały Mnie w drodze krzyżowej, były tą kroplą pociechy wśród morza gorzkości.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L12: Sprowadź Mi pogan i tych, którzy Mnie jeszcze nie znają. I o nich myślałem w swej gorzkiej męce, a przyszła ich gorliwość pocieszyła Serce Moje. Zanurz ich w morzu miłosierdzia Mojego.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L11: Sprowadź Mi dusze braci odłączonych i zanurz ich w morzu miłosierdzia Mojego. W gorzkiej męce rozdzielali Mi Ciało i Serce, to jest Kościół Mój. Kiedy wracają do jedności z Kościołem, goją się rany Moje i tym sposobem ulżą Mi w męce.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L12: Sprowadź Mi dusze ciche i pokorne, i dusze małych dzieci, i zanurz je w miłosierdziu Moim. Dusze te najwięcej podobne są do Serca Mojego, one krzepiły Mnie w gorzkiej konaniu męce. Widziałem je jako ziemskich aniołów, którzy będą czuwać u Moich ołtarzy. Na nie zlewam całymi strumieniami łaski. Łaskę Moją jest zdolna przyjąć tylko dusza pokorna; dusze pokorne obdarzam swoim zaufaniem.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L11: Sprowadź Mi dusze, które szczególnie czczą i wysławiają miłosierdzie Moje, i zanurz je w miłosierdziu Moim. Te dusze najwięcej bolały nad

Moją męką i najgłębiej wniknęły w ducha Mojego. One są żywym odbiciem Mojego litościwego Serca. Dusze te jaśnieć będą szczególną jasnością w życiu przyszłym. Żadna z nich nie dostanie się do ognia piekielnego. Każdej szczególnie bronić będę w godzinie jej śmierci.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L12: Sprowadź Mi dusze, które są w więzieniu czyścowym i zanurz je w przepaści miłosierdzia Mojego; niech strumienie krwi Mojej ochłódzą ich upalenie. Wszystkie te dusze są bardzo przeze Mnie umiłowane, wypłacają się Mojej sprawiedliwości. W twojej mocy jest przynieść im ulgę. Bierz ze skarbca Mojego Kościoła wszystkie odpusty i ofiaruj je za nie. O, gdybyś znała ich mękę, ustawicznie byś ofiarowywała za nie jałmużnę ducha i spłacała ich długi Mojej sprawiedliwości.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

L11: Sprowadź Mi dusze oziębłe i zanurz je w przepaści miłosierdzia Mojego. Dusze te najboleśniej ranią Serce Moje. Największej odrazy doznała dusza Moja w Ogrójcu od dusz oziębłych. One były powodem, iż wypowiedziałem: Ojcze, oddal ode Mnie ten kielich, jeżeli jest taka wola Twoja. Dla nich ostateczną deską ratunku jest – uciec się do miłosierdzia Mojego.

Chwila ciszy.

Śpiew: *O Krwi i Wodo.*

Koronka do Miłosierdzia Bożego

P: Wszystkich ludzi, o dobry Jezu, przyprowadzamy do Ciebie, naszą modlitwą i miłością. Wszystkich zanurzamy w Twoim miłosiernym Sercu. Dla wszystkich wypraszamy u Twego Ojca pełnię darów odkupienia, ofiarowując Mu Twoje Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo. Modlimy się słowami, których nas nauczyłeś.

Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo. Wierzę w Boga.

Śpiew: Koronka do Miłosierdzia Bożego.

Zawierzenie świata miłosierdziu Bożemu

P: Włączając się w akt zwierzenia świata Miłosierdziu Bożemu, którego dokonał bł. Jan Paweł II w tym sanktuarium dziesięć lat temu, a który przez wszystkie te lata był powtarzany ustami biskupów i kapłanów, zakonników

i zakonnic, rodziców i dzieci, przedstawicielei parafii i innych wspólnot, a także indywidualnie przez liczne grono pielgrzymów. Dziękując Bogu za minione lata i zawierając Mu następne etapy historii świata, a także losy każdego z nas i naszych bliskich dokonajmy dziś, w ten święty dzień, po przeżyciu długich godzin czuwania, tego aktu miłości i zawierzenia. Uczynmy to najpierw swoimi słowami, w cichej modlitwie, a następnie słowami św. Jana Pawła II.

Modlitwa w ciszy.

Wszyscy: *Akt zawierzenia Miłosierdziu Bożemu.*

Boże, Ojczy miłosierny,
który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie,
i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu,
Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi,
ulecz naszą słabość,
przewycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi
doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, trójjedyny Boże,
zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojczy przedwieczny,
dla bolesnej męki
i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas
i całego świata!

Śpiew: *Jezu, ufam Tobie /3x.*

Modlitwa do Maryi, Matki Miłosierdzia

P: Maryi, Matce Miłosierdzia, zawierzmy owoce naszego czuwania, a także wszystkich pielgrzymów, którzy nawiedzili to sanktuarium lub nawiedzą je w dniu dzisiejszym. Niech za Jej przyczyną Bóg wysłucha ich modlitwy pełnej wiary i miłości.

Wszyscy: *Pod Twoją obronę, uciekamy się.*

Śpiew: „Weź w swą opiekę”

1. *Weź w swą opiekę nasz Kościół święty, - Panno Najświętsza, Niepokalana! - Niechaj miłością każdy przejęty - Czci w nim Jezusa, - Naszego Pana, - Czci w nim Jezusa, - Naszego Pana.*

2. *Niech Serce Twoje Ojca Świętego - Od nieprzyjaciół zasadzki chroni, - Niech się do Pana modli za niego, - Od złej przygody niechaj go broni.*

3. *I kraj nasz cały i lud Twój wierny - Tobie, Maryjo, dziś polecamy! - Niechaj nas zbawi Bóg miłosierny, - Którego przez Twe Serce błagamy.*

4. *W jedną rodzinę połącz nas w niebie, - W wiecznej świątyni Syna Twojego, - Byśmy, Maryjo, chwalili Ciebie, - U tronu Boga, Pana naszego!*

ŚPIEW UWIELBIENIA NA ZAKOŃCZENIE CZUWANIA

P: Zakończmy nasze czuwanie śpiewem uwielbienia. Niech płynie on z głębi naszego serca jako uwielbienie Bożego Miłosierdzia, jako chwała Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu, jako wdzięczność za wszystkie otrzymane dary.

Śpiew: *Ciebie, Boga, wystawiamy.*

1. *Ciebie Boga wystawiamy,
Tobie Panu wieczna chwała,
Ciebie Ojca, niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała.*

2. *Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i Niebiosy,
Cheruby, Serafinowie,
ślą wieczystej pieśni głosy.*

3. *Święty, Święty, nad Świętymi,
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
Pełne niebo z kręgiem ziemi,
Majestatu Twojej sławy.*

4. *Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.*

5. *Ciebie poprzez okrąg ziemi,
z głębi serca ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi,
wielbi święta pieśń Kościoła.*

6. *Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna Słowo wiekuiste,
Z Duchem wszechświat wielbi cały,
Królem chwały Tyś, o Chryste.*

7. *Tyś Rodzica Syn z wiek wieka,
by świat zbawić swoim zgonem,
Przyoblókłszy się w człowieka,
nie wzgardziłeś Panny tonem.*

8. *Tyś pokruszył śmierci wrota;
startł jej oścień w męki dobie
I rajskiego kraj żywota,
otworzyłeś wiernym sobie.*

9. *Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,
Lecz gdy zagrzmi trąba sroga,
przyjdiesz sądzić ludzkie czyny.*

10. *Prosim, stłdzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech co plami,
Gdyś odkupił nas od zbrodni
Drogiej swojej Krwi strugamI.*

11. *Ze Świętymi w blaskach mocy,
wiecznej chwały zlej nam zdroje:
Zbaw o Panie, lud sierocy,
Błogosław dziedzictwo swoje.*

12. *Rządź je, broń po wszystkie lata,
prowadź w niebios błogie bramy,
My w dzień każdy, Władco co świata,
Imię Twoje wystawiamy.*

13. *Po wiek wieków nie ustanie,
Pieśni, co sławi Twoje czyny,
O w dniu onym racz nas Panie
od wszelakiej ustrzec winy.*

14. *Zjaw swą litość w życiu całym
tym, co żebrzą Twej opieki:
w Tobie Panie zaufałem,
Nie zawstydzę się na wieki.*

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Śpiew: *Niech będzie chwala i cześć i uwielbienie,
chwala i cześć Jezusowi,
Chwala, niech będzie chwala,
Tak, Jemu chwala i cześć.*

*Dotknij, Panie, moich oczu
Dotknij, Panie, moich oczu,
abym przejrzał, abym przejrzał.
Dotknij, Panie, moich warg,
abym przemówił uwielbieniem.
Dotknij, Panie, mego serca i oczyść je.
Niech Twój Święty Duch, dziś ogarnia mnie.*

Inne śpiewy, s. 30

SPIS TREŚCI

WSTĘP	3
I NIEZPORY NIEDZIELI MIŁOSIERDZIA	5
UCZCZENIE CHRYSTUSA ŚWIATŁOŚCI ŚWIATA.....	5
NIEZPORY.....	6
PRZYPOMNIENIE POPRZEDNICH CELEBRACJI.....	13
ZANURZENIE W BEZMIARZE BOŻEGO MIŁOSIERDZIA	13
UCZESTNICTWO WE WSPÓLNOCI ŚWIĘTYCH.....	14
CELEBRACJA – DROGA ŚWIATŁA.....	17
SPOTKANIE 1 - PRZY PUSTYM GROBIE	18
SPOTKANIE 2 - Z NIEWIASTAMI WRACAJĄCYMI OD GROBU	19
SPOTKANIE 3 - Z MARIĄ MAGDALENĄ	21
SPOTKANIE 4 - Z UCZNIAMI IDĄCYMI DO EMAUS	22
SPOTKANIE 5 - Z APOSTOŁAMI PO POWROCIE UCZNIÓW Z EMAUS.....	24
SPOTKANIE 6 - Z APOSTOŁAMI NAD JEZIOREM.....	25
SPOTKANIE 7 - Z APOSTOŁAMI PRZED ROZESŁANIEM.....	26
SPOTKANIE 8 - Z APOSTOŁAMI W WIECZERNIKU	27
WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU	29
EUCHARYSTIA.....	31
RÓŻANIEC.....	32
WPROWADZENIE	32
TAJEMNICA I – ZMARTWYCHWSTANIE PANA JEZUSA.....	34
TAJEMNICA II – WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA	36
TAJEMNICA III – ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO	38
TAJEMNICA IV – WNIEBOWZIĘCIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY	41
TAJEMNICA V – UKORONOWANIE MARYI NA KRÓLOWĄ NIEBA I ZIEMI.....	42
MODLITWA.....	46
TAJEMNICA NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA	47
<i>Przyprowadź mi dusze.....</i>	47
<i>Koronka do Miłosierdzia Bożego.....</i>	49
<i>Zawierzenie świata miłosierdziu Bożemu</i>	49
<i>Modlitwa do Maryi, Matki Miłosierdzia</i>	50
ŚPIEW UWIELBIENIA NA ZAKOŃCZENIE CZUWANIA	51